

Arrest

nr. 223 111 van 24 juni 2019
in de zaak RvV x / IX

In zake: x

**Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat Céline VERBROUCK
Louis Schmidtlaan 56
1040 BRUSSEL**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat x, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 17 juni 2019 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de bijlage 26*quinquies* (volgend verzoek om internationale bescherming) van 6 juni 2019.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN DER HAERT, die *loco* advocaat C. VERBROUCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 2 mei 2007 dient verzoeker een asielaanvraag in. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen weigert hem op 24 oktober 2007 de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus

toe te kennen. Tegen voormelde beslissing dient verzoeker hoger beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna de Raad) die bij arrest nr. 6703 van 30 januari 2008 opnieuw de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen.

Op 5 november 2007 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet) die ongegrond wordt verklaard door het bestuur op 12 juli 2012. Tegen voormelde beslissing dient verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad die bij arrest nr. 94.334 van 21 december 2012 het beroep verwierp.

Op 4 november 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet die ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Op 12 oktober 2012 dient verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 5 november 2012 dient verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 30 november 2012 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard.

Op 18 december 2012 dient verzoeker een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Het bestuur verklaart de aanvraag onontvankelijk op 21 februari 2013.

Op 4 maart 2013 dient verzoeker een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Het bestuur verklaart de aanvraag zonder voorwerp op 8 oktober 2014.

Op 15 maart 2013 dient verzoeker een vierde aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet die op 2 juni 2014 ongegrond wordt verklaard. Tegen voormelde beslissing dient verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad die bij arrest nr. 143.930 van 23 april 2015 de beslissing vernietigt.

Op 4 maart 2013 dient verzoeker wederom een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet die op 8 februari 2016 ongegrond wordt verklaard. Bij arrest nr. 175.477 van 29 september 2016 vernietigt de Raad voormelde beslissing.

Op 24 mei 2017 verklaart het bestuur verzoekers aanvragen met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15 maart 2013, van 13 november 2014 en van 15 september 2016 ontvankelijk doch ongegrond. Bij arrest nr. 219.168 van 29 maart 2019 verwerpt de Raad het annulatieberoep.

Op 5 februari 2019 wordt een meldingsfiche voorgenomen huwelijk opgesteld te Charleroi met mevr. N.L. van Belgische nationaliteit.

Verzoeker dient op 6 juni 2019 een nieuw verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Er wordt een bijlage 26*quinquies* opgesteld. Verzoeker vraagt om bijstand van een Engelse tolk. Overeenkomstig artikel 51/4, §2, vierde lid van de Vreemdelingenwet wordt dit verzoek om internationale bescherming onderzocht in de taal waarin het vorig verzoek werd onderzocht, met name het Nederlands. Dit is de bestreden beslissing.

Op 17 juni 2019 dient verzoeker tevens een vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid in, gekend op de Raad onder het rolnr. 233 793.

2. 3. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.3.1 In de nota met opmerkingen werpt de verweerder drie excepties van niet-ontvankelijkheid op.

Verweerder wijst erop dat de bestreden akte geen verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel betreft.

Daarnaast toont verzoeker niet aan van zijn vrijheid te zijn beroofd met het oog op een imminente verwijdering. Integendeel, verzoeker wordt aan de hand van de voorliggende akte in het bezit gesteld van een attest die zijn verblijf in het Rijk dekt tot 6 augustus 2019.

Ten slotte verwijst verweerder naar artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet waaruit blijkt dat tegen een dergelijke bijlage waarbij de taal van het onderzoek wordt bepaald in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties, geen afzonderlijk beroep kan worden ingesteld.

2.3.2 Bespreking

Artikel 39/82 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

§ 1. Wanneer een akte van een administratieve overheid vatbaar is voor vernietiging krachtens artikel 39/2, dan kan de Raad als enige de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan bevelen.

Nadat de partijen gehoord zijn of behoorlijk opgeroepen, wordt de schorsing bevolen bij gemotiveerde uitspraak van de voorzitter van de geadieerde kamer of van de rechter in vreemdelingenzaken die hij daartoe aanwijst.

In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan de schorsing bij voorraad worden bevolen, zonder dat de partijen of sommige van hen zijn gehoord.

De verzoeker dient, wanneer hij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert, te opteren hetzij voor een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid, hetzij voor een gewone schorsing. Hij kan op straffe van niet-ontvankelijkheid noch gelijktijdig noch opeenvolgend hetzij opnieuw toepassing maken van het derde lid, hetzij in zijn in § 3 bedoeld verzoekschrift andermaal de schorsing vorderen.

In afwijking van het vierde lid en onverminderd het bepaalde in § 3, belet de verwerping van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet dat de verzoeker nadien een vordering tot schorsing volgens de gewone procedure instelt indien deze vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen omdat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet afdoende werd aangetoond.

§ 2. De schorsing van de tenuitvoerlegging kan alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Deze laatste voorwaarde is onder andere vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

De uitspraken waarbij de schorsing is bevolen, kunnen worden ingetrokken of gewijzigd op verzoek van de partijen."

Uit voormelde bepaling van artikel 39/82 van de Vreemdelingenwet volgt dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing dient gericht te zijn tegen een akte die vatbaar is voor vernietiging.

De akte waartegen verzoeker een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft ingediend is de bijlage 26*quinquies*. Het is een attest afgegeven met toepassing van artikel 50, §3, derde lid van de Vreemdelingenwet betreffende een volgend verzoek om internationale bescherming ingediend overeenkomstig artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker wordt er van in kennis gesteld dat dit verzoek met toepassing van artikel 51/4, §2, vierde lid, van de Vreemdelingenwet wordt onderzocht in de taal waarin het vorig verzoek om internationale bescherming werd onderzocht, met name het Nederlands. Verzoeker verklaart bovendien bijstand te verzoeken van een tolk die de taal Engels beheerst tijdens het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De akte is op 6 juni 2019 ondertekend door verzoeker.

Verzoeker stelt dat hij ervoor gekozen heeft dat zijn asielvraagstuk in het Frans wordt onderzocht.

Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

§ 1. Het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming geschiedt in het Nederlands of in het Frans.

De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied.

§ 2. De vreemdeling dient op het moment van het indienen van zijn verzoek om internationale

bescherming onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van dit verzoek de hulp van een tolk nodig heeft.

Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek.

Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.

In afwijking van voorgaande leden en onverminderd de mogelijkheid voor de minister of zijn gemachtigde om de taal van het onderzoek te bepalen in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties, wordt een volgend verzoek om internationale bescherming, ingediend overeenkomstig artikel 51/8, onderzocht in de taal waarin het vorig verzoek om internationale bescherming werd onderzocht.”

Uit de stukken van het administratief blijkt dat verzoeker reeds op 2 mei 2007 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Dit wordt niet betwist. Met toepassing van artikel 51/4, §2, derde lid van de Vreemdelingenwet werd door de gemachtigde, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties, de taal van het onderzoek gekozen, *in casu* het Nederlands, aangezien verzoeker de hulp van een tolk die de Engelse taal machtig is, had ingeroepen.

Op 6 juni 2019 dient verzoeker opnieuw een verzoek om internationale bescherming in. Met toepassing van artikel 51/4, §2, vierde lid van de Vreemdelingenwet wordt dit verzoek onderzocht in de taal waarin zijn vorig verzoek op 2 mei 2007 om internationale bescherming werd onderzocht. Verzoeker verklaarde op 2 mei 2007 de hulp van een taal te verlangen. Dit wordt niet betwist. De gemachtigde bepaalde aldus de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. *In casu* was het Nederlands de taal van verzoekers asielonderzoek. Artikel 51/4, §2, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt verder dat tegen deze beslissing geen afzonderlijk beroep kan worden ingesteld. *In casu* dringt de vaststelling zich bijgevolg op dat de bijlage 26*quinquies* niet vatbaar is voor vernietiging zoals bepaald in artikel 39/82 van de Vreemdelingenwet.

Uit de uiteenzetting van verzoeker blijkt dat hij in feite de in de bijlage 26*quinquies* opgenomen beslissing tot vaststelling van de taal waarin zijn verzoek om internationale bescherming zal worden behandeld, wenst te laten schorsen en vervolgens te laten vernietigen. De Raad kan enkel vaststellen dat de wetgever in artikel 51/4, § 2, derde lid van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk heeft bepaald dat deze beslissing niet vatbaar is voor een beroep. In zoverre het beroep van de verzoeker gericht is tegen de beslissing tot vaststelling van de taal van onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming is het dan ook onontvankelijk. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat het loutere feit dat verwerende partij een stuk heeft opgesteld waaruit blijkt dat de verzoeker een (nieuw) verzoek om internationale bescherming heeft ingediend geen voor vernietiging – en dus evenmin voor schorsing – vatbare rechtshandeling is, zodat ook een beroep tegen deze akteneming op zich onontvankelijk is.

De door de verweerder opgeworpen exceptie van onontvankelijk van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging tegen de bijlage 26*quinquies*, dient te worden aangenomen. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

Ter terechtzitting vraagt de raadvrouw van verzoeker een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof in verband met de grondwettigheid van artikel 51/4, §2, derde lid van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekers raadvrouw aan de Raad vraagt om een prejudiciële vraag te stellen dient te worden opgemerkt dat zij heeft nagelaten uiteen te zetten hoe de prejudiciële vraag zou moeten luiden. Bovendien is de snelheid waar de Raad in deze fase van de procedure moet optreden niet te verenigen met het stellen van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend negentien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. CLAESEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

N. MOONEN